

DROOMTUINEN

CLAIRE TAKACS

TERRA

INHOUD

AUSTRALIË

- 6 Cloudehill
- 14 Mount Macedon Garden
- 20 Sally Johansohn Garden
- 26 Fire and Beauty
- 30 Banongil
- 36 Frogmore
- 38 Stonefields
- 44 Golden Hills
- 48 Phillip Johnson Garden
- 52 Hillandale
- 58 Stringybark Cottage
- 62 Lambley
- 68 Wychwood
- 72 Ridgefield
- 76 Pear Tree Walk

NIEUW ZEELAND

- 78 Fishermans Bay
- 82 Blair
- 88 Queenstown Garden

VS

- 92 Los Altos
- 98 Windcliff
- 104 Skylands
- 110 Ferry Cove
- 112 Federal Twist
- 116 Wave Hill
- 120 San Juan Islands
- 124 Rohdie
- 126 Lotusland
- 132 Mandin
- 134 Cevan Forristt
- 138 Heronswood
- 142 Coos Bay
- 146 In Situ
- 150 The Stumpery
- 154 Pfeiffer Garden
- 158 Cady's Falls
- 160 Stone Arches
- 164 Rancho Diablo
- 168 Karsen Garden
- 170 Digging Dog
- 174 Sean Hogan

VERENIGD KONINKRIJK

- 178 Great Dixter
- 184 Bryan's Ground
- 190 Woolbeding
- 194 Dyffryn Fernant
- 200 Aberglasney
- 204 Hindringham Hall
- 208 Long Barn
- 212 Gelli Uchaf
- 216 Gravetye Manor
- 222 Hopetoun House
- 226 Trematon Castle
- 230 Cambo Estate
- 234 Chapelside

EUROPA

- 238 Le Jardin Plume
- 244 Hummelo
- 250 La Foce
- 252 Jardín de un molino
- 256 Fernando Martos
- 260 Hermannshof
- 264 Jardín-patio de un cortijo
- 268 Berchigranges
- 274 Vlinderhof
- 276 Jardín de lavanda

AZIË

- 280 Tuinen aan de baai
- 284 Shinjuku Gyoen
- 288 Kenrokuen
- 292 Nanzenji-tempel
- 294 Gio-ji-tempel
- 296 Adachi Kunstmuseum

- 302 Overzicht van de tuinen
- 304 Dankwoord

CLOUDEHILL

OLINDA, VICTORIA

Cloudehill, de tuin van Jeremy en Valerie Francis, ligt mij na aan het hart. Het was in 2006 de eerste tuin die ik ooit fotografeerde en het werd de inspiratie voor mijn carrière. Ik had al geëxperimenteerd met landschapsfotografie, mijn oorspronkelijke liefde, waarbij ik de natuur in het bijzondere licht van de vroege ochtend-schemering vastlegde.

Tijdens een project voor mijn studie fotografie kwam ik bij Cloudehill terecht. Toen ik de eerste keer in de tuin rondliep, werd ik onmiddellijk getroffen door de schoonheid ervan. Tot dan toe had ik dergelijke tuinen alleen in het verre Engeland gezien, dus ik was verrast om deze in Australië aan te treffen, op tien minuten van de plek waar ik was opgegroeid. Ik was ook geraakt door de vergankelijkheid van deze pracht en voelde een sterke drang om deze schoonheid te vereeuwigen. Ik maakte een praatje met Jeremy, de maker van deze magnifieke tuin, en sprak af dat ik terug zou komen om de tuin te fotograferen. De volgende ochtend was ik al om vijf uur ter plekke: het was een openbaring om op te gaan in de schoonheid van deze tuin en het ochtendlicht te observeren dat geleidelijk doorbrak in de verschillende delen van de tuin. Mijn ogen genoten van de vele kleuren, texturen, lagen en elementen van het ontwerp. Ik was ongelooflijk geïnspireerd en wilde alles vastleggen. Mijn liefde voor licht maakte dat het bewonderen én fotograferen van deze tuin als vanzelf ging. Het licht is vanaf die dag de rode lijn in al mijn fotografiewerk geworden.

Jeremy en Valerie woonden eerst op een boerderij in de hete, droge natuur van West-Australië. Op een van hun reizen naar Valeries geboorteland Engeland, raakte Jeremy geïnspireerd door de planten en tuinen die hij daar zag, met name door *arts-and-crafts*-meesterwerken als Sissinghurst, Hidcote en het werk van Gertrude Jekyll.

In die tijd realiseerde hij zich welk effect een tuin op iemand kan hebben. Levendig beschrijft hij hoe hij werd geraakt door het 'verwachtings- en verrassingselement' (een uitdrukking van Long Barn's Harold Nicholson), met name bij Hidcote Manor Garden, met zijn verbluffende uitzicht op het omliggende landschap. Jeremy heeft dat zeer effectief gebruikt in de vele tuinkamers van Cloudehill.

In 1988 begon Jeremy met het verzamelen van vaste planten die in Australië niet verkrijgbaar zijn; hij haalde ze bij een aantal invloedrijke Engelse kwekerijen en plantexperts, zoals Christopher Lloyd (bladzijde 178) en Beth Chatto. Van de honderdveertig vaste planten die hij meenam, werden er na een quarantaineperiode honderdtwintig uitgezet. Door veranderende omstandigheden kon hij een paar jaar later een geschiktere omgeving vinden voor

het kweken van winterharde vaste planten en begon hij te experimenteren met tuinontwerp. David Glenn van Lambley (bladzijde 62), die een deel van de oorspronkelijke plantenverzameling van Jeremy had gekregen, wees hem op de Dandenong-heuvels als ideale plek, op ongeveer een uur rijden van Melbourne. In 1991 vond Jeremy hier Cloudehill, de vroegere kwekerij en bloemenboerderij van Jim Woolrich.

Deze internationaal geïnspireerde tuin werd zo mijn eerste inspiratiebron en bracht mij op een weg die ik nog altijd volg en die me over de hele wereld voert, op zoek naar de schoonheid en inspiratie. Dat is een belangrijke focus in mijn leven en heeft mij veel contacten met fantastische mensen in de tuinierswereld opgeleverd. Dankzij Cloudehill heb ik de Australische auteur Christine Reid leren kennen, waarna ik mijn eerste publicatie in *Gardens Illustrated* kreeg, wat ook een belangrijk moment in mijn carrière is geweest.

In de jaren daarna ben ik vaak teruggegaan naar Cloudehill en ben ik bevriend geraakt met Jeremy. Het is altijd mooi om de ontwikkeling van tuinen te zien, en de veranderingen per seizoen zijn verbluffend. De borders met vaste planten zijn in de nazomer op hun best, wanneer de kleuren en texturen je blik naar bijvoorbeeld een eucalyptus in de verte leiden. In de winter kun je echt genieten van de structuur van de tuin en de vele kamers daarin, terwijl de tuin in de lente tot leven komt met weiden vol wilde hyacinten.

MOUNT MACEDON GARDEN

MOUNT MACEDON, VICTORIA

Michael McCoy is een van Australië's meest getalenteerde tuinarchitecten die zeer plantgericht werkt. Samen met de actieve eigenaars heeft hij in de Macedon Ranges van Victoria een adembenemende tuin met vaste planten weten te creëren.

De tuin is weliswaar bijna volledig beplant met exotische soorten, maar het zijn allemaal planten die in vergelijkbare omstandigheden floreren. Het toont op schitterende wijze aan dat de geografische herkomst van een plant minder belangrijk is dan de vraag of hij in de gegeven omstandigheden goed gedijt. In deze tuin lijken de planten in harmonie met elkaar en de omgeving prima te floreren.

Het prachtige kleurgebruik maakt dat deze tuin wel iets uit een droom lijkt. Groepjes plantensoorten waar hier en daar soorten bovenuit steken, en zelfzaaiers als *Verbascum* en *Digitalis*, leveren een fantastisch effect op. De voornaamste soorten worden in de hele tuin in plukken herhaald, links en rechts opspringend langs het netwerk van grindpaden. Als een bepaalde soort in bloei staat, springt hij er van nabij en in de verte prachtig uit. Dit alles levert een echte eenheid op, maar het is gelukt om monotonie te vermijden, omdat er een constante, subtiele verschuiving in de plantenmix plaatsvindt.